ARREST VAN HET HOF
24 november 1987 *

In zaak 124/86,

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door L. Ferrari Bravo, hoofd van de dienst Diplomatieke geschillen, verdragen en wetgeving van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, als gemachtigde, bijgestaan door I. Braguglia, avvocato dello stato, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Italiaanse ambassade,

verweerster,

betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige bepalingen vast te stellen voor het volgen van richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren (PB 1983, L 105, blz. 64), de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,
wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, waarnemend voor de president, J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, T. Koopmans, U. Everling, C. Kakouris, R. Joliet en F. Schockweiler, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: B. Pastor, administrateur

* Procestaal: Italiaans.

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 1 april 1987,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van dezelfde datum,

het navolgende

Arrest

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 26 mei 1986, heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens artikel 169 EEG-Verdrag het Hof verzocht vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige bepalingen vast te stellen voor het volgen van richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren (PB 1983, L 105, blz. 64), de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

2 Artikel 12, lid 1, van richtlijn 83/183/EEG bepaalt, dat de Lid-Staten uiterlijk op 1 januari 1984 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden. Ingevolge lid 2 van dat artikel zijn zij verplicht de Commissie de tekst mee te delen van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het door de richtlijn bestreken gebied vaststellen.

3 Daar de Commissie van de Italiaanse regering geen enkele mededeling had ontvangen betreffende maatregelen tot omzetting van de betrokken richtlijn, heeft zij haar bij brief van 21 december 1984 in gebreke gesteld en uitgenodigd haar opmerkingen te maken. Na op 18 juli 1985 een met redenen omkleed advies te hebben uitgebracht en te zijn ingegaan op drie verzoeken van de Italiaanse regering om verlenging van de termijn voor het opvolgen van dit advies, ten einde haar in de gelegenheid te stellen een wetsontwerp betreffende de richtlijn te laten goedkeuren, heeft de Commissie het onderhavige beroep ingesteld.

4 Voor een nadere uiteenzetting van de feiten, het procesverloop en de middelen en argumenten van partijen wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen van het dossier worden hierna slechts weergegeven voor zover dat noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

5 De Italiaanse regering geeft toe dat zij haar verplichtingen nog niet is nagekomen. Ter terechtzitting heeft zij verklaard, dat het wetsontwerp tot omzetting van de richtlijn in nationaal recht bij het Parlement in behandeling is en dat hierover reeds een gunstig advies is uitgebracht door de begrotingscommissie. De wetgevingsprocedure wordt voortgezet, maar politieke moeilijkheden zouden hebben belet dat zij vóór de terechtzitting tot een goed einde werd gebracht.

6 Er zij aan herinnerd, dat volgens vaste rechtspraak van het Hof een Lid-Staat zich niet ten exceptieve kan beroepen op nationale bepalingen, praktijken of situaties ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van in de richtlijnen besloten liggende verplichtingen en termijnen.

7 Mitsdien moet worden vastgesteld, dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige bepalingen vast te stellen voor het volgen van richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren, de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

Kosten

8 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien verweerster in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende, verklaart:

1) **Door niet binnen de gestelde termijn de nodige bepalingen vast te stellen voor het volgen van richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren, is de Italiaanse Republiek de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.**

2) **De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten van de procedure.**

Bosco Moitinho de Almeida Koopmans

Everling Kakouris Joliet Schockweiler

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 24 november 1987.

De griffier

P. Heim

De waarnemend president

G. Bosco

kamerpresident